

Húsvéti Vigília

Hitünk legnagyobb ünnepén szeretettel köszöntök mindenkit. Azokat is, akik némi habozás után, mégis eljöttek a templomba, illetve a körmenetre. Legalább húsvétkor, amikor kiengesztelődött egymással az Isten és az ember, engesztelődünk ki mi is egymással és felszabdultan, örömmel ünnepeljünk együtt.

Testvéreim! Sokszor elmondtuk és elmondjuk, Ha Krisztus életének története Nagypéntekkel fejeződött volna be, akkor, senkinek sem kell magyarázni, ma nem lennénk itt, sőt akkor egyáltalán nem is beszélhetnénk kereszténységről sem.

Korai volt azonban Krisztus ellenfeleinek nagypénteki győzelmi ünneplésük. Mert a lepecsételtetett, és örökkel őriztetett üres sír világgá kiáltotta, a világot sarkaiból kiforgató örömhírt: „Nincs itt! Feltámadt!” És azóta, századokon át zeng ez az örömhír.

Bibliai szavakkal: Győzött a próféták júdeai oroslánja. A győztes Messiás, a rá vonatkoztatott prófétai jövendölés szavaival mondhatja: „Miért agyarkodnak a népek ellenem... A mennyekben lakó kineveti őket...”

És mégis szinte szünet nélkül agyarkodnak ellene. Sok-sok nagypénteket élt és él át az emberiség. A legutóbbi években szinte az egész világ. Benne az Egyház is!

Mivé lenne ez a világ, ha nem lenne az emberekben feltámadásban való hit, ha nem lenne az igazságnak a gonoszság feletti győzelmében való hit. Ennek köszönheti, az emberi-

ség fennmaradását. A gyakori elkese- redéseket is csak a feltámadásban való reménykedés tudja elviselhetővé tenni.

Látjuk, a civilizált országokban Egyházunk hanyatlását. Látjuk, hogy a kereszténység egykori bölcsőjét, az Európai kereszténységet, mint nullázzák le a liberális, szabadkőműves erők és a velük kollaborálók, s mint várják már, hogy többségben legyenek a muzulmánok.

Megdöbbenéssel vesszük tudomásul, hogy a tengerentúli egyházmegyék püspökei, miként adják el a templomokat, (még a magyarokét is), ha a hívek száma meghatározott létszám alá csökken.

Örömmel vesszük észre, hogy az Egyházat éltető és irányító Szentlélek Úristen működését e világban. Neki köszönhető, hogy ezek ellenére a katolikus egyházhoz tartozók száma nem csökken, hanem enyhén még növekszik is. Hisz amennyivel csökken itt Európában és Amerikában, annyival növekszik, Afrikában, Dél-Amerikában és Ázsiában.

Hogy ma is a Szentlélek irányítja az Egyházat, annak tanúi lehetünk az elmúlt napokban. Napjaink legnagyobb csodáját vitte végbe. Amikor nem az esélyeseknek kikiáltottak közül választott a konklávé pápát, hanem azok közül, akik a legméltóbbak arra: Jorge Mário Bergoglio Buenos Aires-i bíboros érseket, akinek a neve, névválasztása, erkélyen való egyszerű megjelenése, rögtön lázba hozta a világot.

Százmilliókban ébresztette fel, és erősítette meg a Feltámadásban való hitet. S újra milliók hisznek ab-

ban, hogy Ferenc pápa személyén keresztül sokak számára újra vonzóvá válik az Egyház.

Piros körgallér nélkül, püspök-ké szentelése óta viselt mellkereszttel jelent meg az erkélyen. Első szavaiból idézek ismert szavakat.

„Tudjátok, hogy a konklávét kötelessége, hogy püspököt adjon Rómának. Úgy tűnik, a bíboros testvéreim a világ másik végére mentek el érte, de itt vagyunk. Köszönöm a fogadtatást. A római egyházmegyei közösségnek megvan a püspöke: köszönöm!”

Buenos Airesben nem a püspöki palotában lakott, hanem csak egy 60 négyzetméteres apartamentumban. Itt Rómában sem ment, és nem is megy be a pápai palotába. Buenos Airesben tömegközlekedési eszközökkel közlekedett. Itt sem ült be még a pápa mobilba. Nem páncélozott autóval járja körbe a híveket a Szent Péter téren.

A szentmiséhez nem piros bársony papucsba ment, hanem közönséges utcai cipőben. Nem aranygyűrűt, hanem csak aranyozott pápai gyűrűt húzott az ujjára.

Péteri szolgálatát megkezdő miséjét Szent József ünnepén mutatta be. Beszédében kifejtette József Szent Családdal kapcsolatos felelősségét.

Majd kiterjesztette ezt, a nem csupán a keresztényekre vonatkozó felelősséget, minden emberre. Megőrizni a teremtett világot, ahogyan Assisi Szent Ferenc tette, azt jelenti, tisztelni Isten minden teremtményét és a környezetet, amelyben élünk.

Részletesen beszélt egymás őrzéséről: „Őrizni az embereket, gondoskodni mindenkiről, minden emberről, szeretettel, különösen a gyermekekről, az öregekről, azokról, akiknek élete a leginkább törékeny, és akik gyakran szívünk peremére szorulnak.

Gondoskodni egymásról a családban: a házastársak kölcsönösen őrizték egymást, a szülők pedig gondoskodjanak gyermekeikről, majd idővel a gyermekek váljanak szüleik őrzőivé.

Ferenc pápa ezután azokhoz fordult, akik felelős szerepet töltenek be gazdasági, politikai vagy társadalmi téren, és szólt minden jóakarátú emberhez is: legyünk egymás és környezetünk őrzői; ne hagyjuk, hogy a pusztítás és a halál jelei kísérjék utunkat a világban.

A történelem minden korszakában vannak Heródesek, akik rombolnak, halált hoznak, elcsúfítják az ember arcát. Ma is.

Ahhoz, hogy másokra vigyázhassunk, saját magunkat is gondoznunk kell! A gyűlölet, az irigység, a gőg beszennyezik az életet! Örkdönünk kell érzelmeinken, szívünkön, mert onnan indulnak ki a jó és a rossz szándékok: azok, amelyek építenek és azok, amelyek pusztítanak! Ne féljünk a jóságtól, a gyengédségtől! S ne féljünk tenni a jót!

Nagyobb húsvéti ajándékot nem adhatott volna nekünk az Úr, mint Ferenc Pápát. Fogadjuk őt olyan szeretettel, mint amilyen szeretettel fogad ő valamennyinket.

Ámen.

F. F.